

намъ и снаситель нашъ Христосъ. Не по-
добаетъ прочеъ намъ завистовати другъ
другу, ниже мерзитися и предаватися єди-
нъ съ другимъ. Зависть побуди Каина
убити брата своего Авела; завасть со-
твори Іудеи да распнутъ Христа; сія са-
мая зависть сотвори нась прійти въ бѣдноє
сіє состояніє! Запустите, глаголю, сіє
нечувствіє и искусите, надѣюся яко сами
вы хощете познати аще сіє глаголемое
мною истинино єсть или ложно. Безъ у-
ченія безъ соединенія и безъ согласія да
не надѣемся яко хощемъ быти лучши єли-
ко есмы нынѣ: безъ него да не надѣемся
яко возможемъ прейти тую глубоку нощъ
и видѣти сію златозарную свѣтлость. Чрезъ
него хощеть разліятися тма въ нейже лѣ-
жахомъ толики вѣки. Да потищимся прочеъ
посемъ видѣти оно пресвѣтлое солнце еже
просвѣщаетъ и огреваетъ просвѣщеныя
умы и очеса. Тогда, глаголю, тогда от-
верзутся и нашя очеса съ неизглаголанною
радостію, якоже аще бы отвезлися очи
єдинаго слѣпородна человѣка. Достоить
прочеъ намъ самымъ отъ себѣ потрудитися
во еже познати є и добродѣлати умы наша
и не ожидати доброе изъ вѣи прійти намъ,
ниже надѣяться инымъ: понеже тогда на-
ше блаженство не будетъ истинно бла-